

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
przepisów prawa podatkowego**

Działając na podstawie art.14j§1 i §3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa /tekst jednolity: Dz.U. z 2012, poz. 749 z późn. zm./, w związku z wnioskiem Spółdzielni Mieszkaniowej w Sosnowcu złożonym do tut. organu podatkowego w dniu 19 grudnia 2012r. o interpretację stosowania przepisu art.1a, art.1c, art.3 ust.1 pkt 1 i art.5 ust.1 pkt 2b,d ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tj. Dz. U. z 2010 Nr 95 poz. 613 z późniejszymi zmianami) w przedmiocie opodatkowania lokali użytkowych związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych

uznać za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy polegające na tym, że:

do lokali związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych zaliczonych do usługowej działalności gospodarczej i zajętych przez przedmioty udzielające tych świadczeń, nie mają zastosowania stawki określone w art.5 ust.1 pkt 2 lit d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym rada gminy, w drodze uchwały, określa wysokość stawek podatku od nieruchomości, z tym, że stawki nie mogą przekroczyć rocznie od budynków lub ich części związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń - 4,63 zł od 1 m.kw. powierzchni użytkowej.

Uzasadnienie

Zgodnie z art.14 j §1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa /tekst jednolity: Dz.U. z 2012, poz. 749 z późn. zm./ stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta).

Spółdzielnia Mieszkaniowa wnioskiem z dnia 10.12.2012r. (data wpływu do tut. urzędu – 19.12.2012r.) zwróciła się do Prezydenta Miasta Sosnowca o interpretację stosowania przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych, w przedmiocie opodatkowania podatkiem od nieruchomości lokali użytkowych zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Spółdzielnia Mieszkaniowa posiada we własnych zasobach lokale użytkowe, które nie służą zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych. Lokale te wynajmowane są osobom trzecim na cele prowadzenia przez nich działalności gospodarczej. Podatek od nieruchomości dotyczący przedmiotowych lokali jest deklarowany do opodatkowania do tut. organu podatkowego przez Spółdzielnię jako właściciela nieruchomości wg jednakowych stawek dla wszystkich lokali, bez stosowania stawek preferencyjnych. Kwota powyższego podatku stanowi składnik czynszu należnego Spółdzielni z tytułu wynajmu lokali.

W związku z powyższym Wnioskodawca zadał następujące pytanie:

Czy obligatoryjnym dla Spółdzielni Mieszkaniowej jest stosowanie, dla lokali użytkowych zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, stawek preferencyjnych ?

Stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego:

Zdaniem wnioskodawcy nie ma podstaw aby Spółdzielnia różnicowała stawkę podatku od nieruchomości dla osób trzecich, wynajmujących lokale na cele prowadzenia przez nich działalności, mogących w każdej chwili dokonać przebranzowienia swojej firmy. Wnioskodawca podkreśla, iż w art.2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej definiującym pojęcie działalności gospodarczej, do którego odsyła art.1a ust.1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, nie występuje zróżnicowanie konkretnych rodzajów działalności gospodarczej.

W ocenie Spółdzielni istotną okolicznością jest fakt, iż wynajmowane przez Spółdzielnię lokale stanowią integralną całość tzn. w ich skład oprócz pomieszczeń lekarskich wchodzi również pomieszczenia o charakterze pomocniczym np. korytarz, poczekalnia dla pacjentów, sanitariaty, pomieszczenia dla personelu. Zdaniem wnioskodawcy nie wystarczy zatem sam związek budynku lub jego części z działalnością polegającą na udzielaniu świadczeń zdrowotnych, aby możliwe było objęcie ich preferencyjną stawką opodatkowania.

Wnoszący o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego oświadczył w piśmie z dnia 01.03.2013r. pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie były przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Stanowisko organu podatkowego:

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2010r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.) rada gminy w drodze uchwały określa wysokość stawek podatku od nieruchomości z zastrzeżeniem, że nie mogą one przekroczyć górnych granic ustalonych przez Ministra Finansów. Rada Miejska w Sosnowcu uchwałą Nr 490/XXXI/2012 z dnia 29 listopada 2012r. opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego z 11.12.2012r. poz. 5626 ustaliła stawki podatku od nieruchomości na 2013 rok, w tym stawkę:

- od budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – 22,82 zł od 1 m.kw. powierzchni użytkowej,
- od budynków lub ich części związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń w wysokości 4,63 zł od 1 m.kw. powierzchni użytkowej.

W myśl art.6 ust.9 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych osoby prawne (w tym spółdzielnie mieszkaniowe) są obowiązane do składania w terminie do dnia 31 stycznia deklaracje na podatek od nieruchomości na dany rok podatkowy, a jeżeli obowiązek podatkowy powstał po tym dniu – w terminie 14 dni od dnia zaistnienia okoliczności uzasadniających powstanie tego obowiązku. W deklaracji tej podatnik przedstawia stan faktyczny związany z opodatkowaniem podatkiem od nieruchomości. Tym samym z przytoczonych powyżej przepisów wynika wprost, iż w sytuacji gdy dany budynek lub jego część związana jest z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej i zajęta jest przez podmiot udzielający tych świadczeń podatnik jest zobowiązany do zadeklarowania do opodatkowania podatkiem od nieruchomości powierzchni użytkowej budynku lub jego części według przewidzianej dla tego rodzaju budynków stawki preferencyjnej.

Należy podkreślić, iż zgodnie z art. 5 ust.1 pkt 2 lit.d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych niższa stawka stosowana jest dla budynków lub ich części związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń. Dla zastosowania tej stawki konieczne jest łączne spełnienie dwóch przesłanek. Będą to więc sytuacje, w których z jednej strony budynek lub lokal są związane z działalnością w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, z drugiej strony musi je zajmować podmiot udzielający tych świadczeń.

Zasady wykonywania działalności leczniczej oraz prowadzenia rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą regulują przepisy ustawy z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej (t.j. Dz.U. z 2013 poz. 217).

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 10 ww. ustawy świadczenia zdrowotne, które są jedną z kategorii zaliczanej do działalności leczniczej (art. 3), definiowane są jako "działania służące zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu lub poprawie zdrowia oraz inne działania medyczne wynikające z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania".

W myśl art.4 ust.1 ustawy o działalności leczniczej podmiotami leczniczymi mogą być:

- 1) przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm) we wszelkich formach przewidzianych dla wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej,
- 2) samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej,

- 3) jednostki budżetowe, w tym państwowe jednostki budżetowe tworzone i nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Ministra Sprawiedliwości lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, posiadające w strukturze organizacyjnej ambulatorium, ambulatorium z izbą chorych lub lekarza podstawowej opieki zdrowotnej,
 - 4) instytuty badawcze, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654 i Nr 185, poz. 1092),
 - 5) fundacje i stowarzyszenia, których celem statutowym jest wykonywanie zadań w zakresie ochrony zdrowia i których statut dopuszcza prowadzenie działalności leczniczej,
 - 5a) posiadające osobowość prawną jednostki organizacyjne stowarzyszeń, o których mowa w pkt 5,
 - 6) osoby prawne i jednostki organizacyjne działające na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancjach wolności sumienia i wyznania
- w zakresie, w jakim wykonują działalność leczniczą.

Dodać należy, iż zgodnie z art.103 w związku z art.3 ust.1 ww. ustawy działalność leczniczą polegającą na udzielaniu świadczeń zdrowotnych można rozpocząć po uzyskaniu wpisu do rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą. Wpis ten ma charakter konstytutywny, co oznacza, że prawo udzielania świadczeń zdrowotnych może być realizowane dopiero po ujawnieniu ich w rejestrze. Rozpoczęcie działalności przed uzyskaniem wpisu albo z przekroczeniem jego granic jest zabronione (zob. Komentarz do art.103 ustawy o działalności leczniczej, Dercz M., Rek T. „Ustawa o działalności leczniczej. Komentarz.”, ABC, 2012)

W konsekwencji stwierdzić należy, iż jedynie w przypadku gdy dany podmiot uzyska wpis do przedmiotowego rejestru to wykonywaną przez niego działalność można traktować jako działalność polegającą na udzielaniu świadczeń zdrowotnych.

Podkreślić należy, iż ustawodawca w art.5 ust.1 pkt 2 lit. d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych posługuje się terminem „związane”. Oznacza to, że niższą stawką objęte są również budynki lub ich części, które nie są faktycznie zajmowane na udzielanie świadczeń zdrowotnych, ale pozostają w związku z realizacją tych świadczeń, jak np. korytarze, toalety czy pomieszczenia administracyjne, które służą pacjentom i personelowi, lecz w których z zasady nie udziela się świadczeń zdrowotnych (zob. Komentarz do art.5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, Etel L. „Podatek od nieruchomości. Komentarz.”, Lex, 2012). Aby jednak mogły one korzystać z tej formy przywileju podatkowego, muszą być zajęte przez podmiot udzielający świadczenia zdrowotnego.

Mając na uwadze przytoczone przepisy prawa oraz przedstawiony przez wnioskodawcę stan faktyczny należy uznać, iż **do lokali związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń mają zastosowanie stawki określone w art.5 ust.1 pkt 2 lit. d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.**

Interpretacja udzielona jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia zapytania w organie podatkowym i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę.

Jednocześnie informuje się, że niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Pouczenie:

Od niniejszej interpretacji przysługuje stronie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Sosnowca. Skargę można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Prezydenta Miasta Sosnowca, do usunięcia naruszenia prawa. Termin do złożenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa wynosi 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o treści wydanej interpretacji. Termin na wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wynosi 30 dni od dnia doręczenia stronie odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ takiej odpowiedzi nie udzieli, w terminie 60 dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

Otrzymują:

1. adresat,
2. Urząd Kontroli Skarbowej w Katowicach
ul. Paderewskiego 32b
40-282 Katowice
3. a/a.

PREZYDENT

KAZIMIERZ GÓRSKI